

ВІДБУЛАСЯ Х-ТА СЕСІЯ УНРАДИ

С. Бавнд Брук Н. Дж. (УІБ). — Тут у Осереду Української Культури УА-ПЦ відбулася в дні 16-19-го червня ц. р. ювілейна Х Сесія Української Національної Ради, яку попередили Асамблея УМАН для відзначення 110-ліття Симона Петлюри, 175-ліття Т. Шевченка, 50-ліття Карпатської України та окреме відзначення Року Української Мови.

Саму сесію започаткували Малебнем отці під проводом Владки Метрополита Мстислава, що виголосив відповідне до обставин слово, закликаючи до єдності думки і чину.

Х Сесію відкрив офіційно найстарший віком член УН-Ради ред. Іван Кедрин-Рудницький, покликуючи Президію Сесії під проводом д-ра Целестина Суховерського. Вступне слово виголосив Президент УНРеспубліки д-р Микола Лівницький. Після цього приступлено до вибору комісії. З черги звітували з діяльності за роки 1984-89 голова Президії УНРади інж. Павло Лимаренко, голова Уряду УНР д-р Ярослав Рудницький та члени Уряду. Після запитів і дискусій на пропозицію Найвищої контрольної ради висловлено вотум довіри для керівних органів УНР. Згодом слідували звіти комісії, читання декларації і резолюцій.

Перебрано на Президент Української Народної Республіки в екзилі д-ра М. Лівницького, а на віцепрези-

дента вибрано Миколу Плавюка. Новим головою УНРади став д-р Михайло Воскобойник, а головою Найвищого конституційного трибуналу — д-р Я. Рудницький. На голову Уряду Президент УНРеспубліки в екзилі покликав проф. Івана Самійленка, який має представити склад Уряду в найближчому часі.

На сесію УНРади вплинуло багато привітів, які відчитано під час бенкету, промовцем на якому був проф. Любомир Винар. Сесія закінчена урочистою промовою Президента УНРеспубліки в екзилі, молитвою пастора д-ра Володимира Домашовця і національним славнем.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

Кергонксон, Н. Й. — Тут на оселі УНСоюзу відбувся від 24-го червня до 3-го липня ц. р. тенісовий табір для хлопців і дівчат у віці від 12 до 18 років. Програма: щоденний прогрів, інструкції для початку, основна техніка, тактика і підготовка до турнірної гри. Інструктори: Юрій Савчак і Зенон Снідлик. Таборники повинні привезти свій вибір, включаючи з трьома банками м'ячків. Приміщення в кімнатах і харчі — 200 дол. для членів УНС, 230 дол. для нечленів УНС, теніс 60 дол. Зголошуватися до табору прямо на адресу Союзу ів-ки.

Відбулася ювілейна асамблея

УМАН

С. Бавнд Брук Н. Дж. — Тут у приміщенні Центру УАПЦ відбулася 16-го червня ц. р. ювілейна асамблея УМАН для відзначення 110-ліття С. Петлюри, 175-ліття Т. Шевченка, 50-ліття Карпатської України й Року Української Мови з відповідними доповідями, що їх виголосили проф. Володимир Жила й його дружина Оріса Жила та проф. Ярослав Рудницький з Канади. Поєму „Кобзареві“ Ніни Костенко релігійно-валювала голова УІБ Тая Носко-Оборонів.

Крім цього відзначено грамотою признання „за мистецьке плекання трипільської культури“ та її гончарство Анну Оборонів-Гендерсон з Канади. В часі Асамблеї була виставка нових видань УМАН.

ВЕЧІР ПОПУЛЯРНОЇ ПІСНІ

Нью Йорк. — Тут у вівторок, 27-го червня ц. р., о год. 7-ї вечора в приміщенні Українського Народного Дому, 140-142 Друга авеню, відбувся вечір української популярної пісні. Участь беруть: Ліда Михайленко, альтистка, солістка популярної музики київського театру, Ігор Кушплер — баритон, соліст Львівського оперного театру і Марія Шуневич — тенор Львівської філармонії. Вступ 5 дол. від особи.

Нью Йорк. — Тут у вівторок, 27-го червня ц. р., о год. 7-ї вечора в приміщенні Українського Народного Дому, 140-142 Друга авеню, відбувся вечір української популярної пісні. Участь беруть: Ліда Михайленко, альтистка, солістка популярної музики київського театру, Ігор Кушплер — баритон, соліст Львівського оперного театру і Марія Шуневич — тенор Львівської філармонії. Вступ 5 дол. від особи.

„ТУТ СТОЯТИМЕ ПАМ'ЯТНИК ВЕЛИКОМУ КОБЗАРЕВІ“

Це місце у центрі княжого Львова стало священним. Тут стоятиме пам'ятник Великому Кобзареві Тарасові Шевченкові. На місці майбутнього пам'ятника щодня приходять сотні львів'ян і гостей міста, серед яких є багато українців з Канади, З'єднаних Штатів Америки, Австралії, Польщі, Чехо-Словаччини. Тут звучить невимурований „Заповіт“, до стій символічного пам'ятника лягають вінки, квіти від вдячних потомків як данина немеркнучої пам'яті народної, як вияв вічної любові народу до свого Генія, безсмертного Тараса.

ТОВАРИСТВО „МЕМОРІАЛ“ ВЛАШТУВАЛО ВЕЛИКЕ ВІЧЕ У ЛЬВОВІ

Львів. — У неділю, 28-го травня, в 2-й год. по полудні, тут біля стадіону „Дружба“ на горі-майдані відбувся мітинг влаштований ініціативи Товариства „Меморіал“, присвячений жертвам сталінізму, НКВД, брешівським репресіям і оброні сьогоднішніх в'язнів.

Мітинг відкрито пісню „Ой, Морозе-Морозенку“, яку виконав хлопчачий хор „Дударик“. Цей же хор виконав ще декілька релігійних пісень.

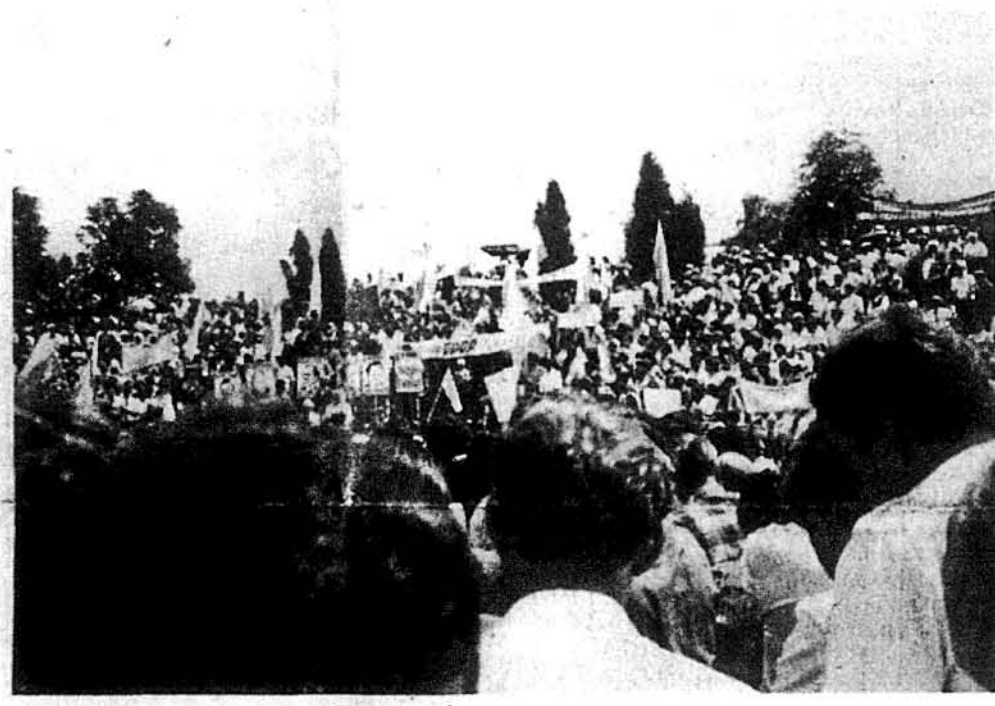
Відтак був заклик до священників Православної Церкви чи є такі присутні, щоб провели молитву. Відповіді не було. На заклик чи є священники Української Католицької Церкви — священник зголосився і відмовив три рази „Отче Наш“ і „Богородице Діво“. Молитву закінчено співом „Христос Воскрес“. Всі учасники, в числі 5-6,000 осіб повторили молитву за священником і співали „Христос Воскрес“.

Перед трибуною і по боках було около 40 національних синьо-жовтих прапорів з тризубами і хрестами на верху державків. Деякі прапори були увінчані терновими вітками на знак жалоби. Єдиний неукраїнський прапором був грузинський національний прапор. Мітинг вшанував нещодавню жертву грузинів в Тбілісі. В багатьох учасників демонстрації на грудях видніли синьо-жовті прапорці або тризуби. Крім прапорів були великі портрети ув'язнених Чорновола, Макара і інших. Також були великі написи — вимоги виходу Щербинського „на пенсію“. Промовці говорили через гучномовці. Промови були відважні і промовляв було багато. Голова львівського Відділу Спілки Письменників України Роман Лубківський закінчив свою промову закликом: „Хай живе Вільна, незалежна, соціалістична Україна“.

Адам Кардаш, член Української Гельсінкської Спілки львів'ян, повідомив учасників демонстрації що 25-

На ширину дороги розтяглися колона демонстрантів у Львові із синьо-жовтими прапорами на чолі походу.

Мітинг-віче біля стадіону „Дружба“.

го червня будуть відправлені Малебні і Панахиди на Личаківському і Янівському цвинтарях Львова по жерт-

вах НКВД, розстріляних у Львові в червні 1941 року. А. Кардаш був арештований, провів свій арешт 15 днів голодуєчи. Він прильотів до Львова з КГБ, що звертався до КГБ не

(Закінчення на стор. 4)

У „ЖОВТНІ“ ПОМІЩЕНО ПОЕЗІЇ ЧОТИРЬОХ СІЧОВИХ СТІЛЬЦІВ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В літературному місячнику „Жовтень“ за травень 1989 року вміщено поезії чотирьох поетів — січових стрільців під спільним заголовком „Ой там ідуть стрільці...“

У цьому розділі є поезії Романа Купчинського, Олеси Бабія, Юри Шкрумеляка і Миколи Голубця. Збірка ілюстрована екслібрисами М. Яцева і П. Прокопова, а після віршів вміщено статтю Романа Федорова п. н. „Чотири поети з коша Січових Стрільців“. Стаття починається ствердженням що ще кілька років тому про Українських Січових Стрільців було загалом говорено як про зграю буржуазних націоналістів, які на початку Першої світової війни добровільно зголосилися до австрійської армії, щоб допомагати австрійцям воювати проти братів-росіян і водночас проти братів-нацистів. Автор статті однак пише, що не береться оправдовувати можливі помилки молодого покоління з-перед 1914 року, ані їх осуджувати. Він поставив собі за завдання нагадати, що серед УСС-ів збиралося чимало талановитих людей — мистців, поетів та журналістів. Відтак він дає коротку характеристику творчості чотирьох поетів січових стрільців, яка складалася не лише з поезій, але також з прози: повістей і оповідань, у випадку Р. Купчинського і Ю. Шкрумеляка також праці журналістичної, а М. Голубця — мистецтвознавчої.

Р. Федорів закінчує свою коротку довідку ствердженням: „Публікація у „Жовтні“ віршів чотирьох поетів, що були січовими стрільцями, не означає, що поділяємо їх погляди, які, до речі, вони за життя часто змінювали, і це не грудка землі на їхні могили. Публікація — це свідчення пам'яті нащадків: половина що з роками відістоється, стає перемогом, а все талановите, мудре, створене для людей, не забувається, живе“.

У СВІТІ

ПРЕДСТАВНИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ американських держав, які минулого тижня виїхали до Панами щоб там вести переговори з ген. Мануелем Норіегаю повідомили, що переговори не увінчалися найменшим успіхом. Г. М. Норіега заявив, що політичну ситуацію можуть обговорювати лише політичні партії, а не представники війська, а саме завданням делегації було зааранжувати розмови між військовими представниками і представниками усіх політичних партій. Як відомо загально уважається, що Норіега пошарував в травні вибори, щоб бути даліше диктатором Панами.

ПРЕЗИДЕНТ НІКАРАГУА Даніель Ортега звернувся до католицького кардинала в Нікарагуа, щоб цей посередничав йому для розмови з президентом Джорджом Бушом та в цей спосіб навізати стосунки між Нікарагуа і США. Д. Ортега виразно підкреслив, що держава є у великій економічній кризі тому, що США увели заборону торгівлі з Нікарагуа.

„КОМСОМОЛЬСКАЯ ПРАВДА“ подала в недільному виданні, що у Казахстані дійшло до неспокоїв, викликаних молодими людьми, які озброєні рушницями, запальними бомбами і залізними палками пробували зайняти поліційну станцію і збірник води у місті Новий Ужен, як також понижували ряд крамниць. Не відомо, що було причиною цих неспокоїв та скільки осіб при тому загинуло. Советська преса, як і телевізійні новинки, стараються ті заворушення пояснити як „молодецькі витівки“.

АНДРЕЙ САХАРОВ, БОРЕЦЬ за людські права, звернувся із закликом до провідників усіх держав світу щоб доматилися від Китаю відкликання останніх присутів смерті на учасників демонстрацій. Але прим'єр-міністр Китаю Лі Пенг проголосив, що всі демонстранти будуть „безпощадно“ покарані.

ПІСЛЯ НОВОГО ОБРАХУВАННЯ недільних виборів у Греції консерватисти дістали 44,5 відсотка голосів, соціалісти Андреаса Папандреу 39,1 відсотка голосів, а коаліція лівих партій 13 відсотків. Хоча А. Папандреу заявив, що він вносить свою резиґнацію із посту прем'єр-міністра, провідник консерватистів Константинос Міцотакіс мусить створити коаліцію, щоб могли перебрати провід держави. Однак комуністи не хочуть погодитися на спільний бльок.

ДРУЖИНА ШВЕДСЬКОГО прем'єр-міністра Олофа Пальме, Лібет з'являла в понеділок, 19-го червня ц. р., перед судом у процесі проти вбивства її мужа. Вона з певністю та без вагання ствердила, що Карл Петтерсон, який є ошкаржений за застрелення О. Пальме, є справді вбивником і що вона трічі бачила його, коли він залягався за поміччю для пораненого мужа, біля якого вона стояла. Як відомо, атентатчик стрілив до прем'єр-міністра коли цей з дружиною ішов вулицею до кіна у 1986 році.

М. ГОРБАЧОВ БАЖАЄ СПІВПРАЦІ З ІРАНОМ

Москва. — До Москви приїхав з офіційними відвідинами речник іранського парламенту — найвищий політичний представник, який досі відвідав СССР, гаятолісман Гахеми Рафсанджани. Його прийняв Михайл Горбачов незвичайно сердечно і тим вказав на своє бажання навізати добрі стосунки між СССР та Іраном. „Ми є за політичним діалогом, постійними зв'язками та спільними цілями“, — сказав М. Горбачов.

Відвідини Г. Рафсанджани були заплановані ще перед смертю аятолли Хомейні, але тепер Горбачов стався сильно підкреслити бажання кращих відносин між обома країнами, заявляючи, що „ми є готові йти вперед у стосунках з Іраном так далеко як Іран піде у напрямі до нас“. Як відомо, у війні поміж Іраном та Іраком, СССР підтримував Ірак.

Зв'язки поміж СССР та Іраном погіршилися від часу панування аятолли Хомейні, який постійно говорив про СССР як „диявольську силу“ і так само згадав

СССР у своєму завішанні. Але помимо того Г. Рафсанджани записав, що перед смертю іранський провідник в розмові підкреслював, що треба зробити все, що можливе для налагодження взаємин поміж тими двома державами. Тому Г. Рафсанджани заявив, що ще ніколи ці дві держави не мали так доброї нагоди поліпшити свої взаємовідносини, як саме тепер.

Вже після перших кількох годин перебування у Москві Г. Рафсанджани підписав з Горбачовим договір, що будуть співпрацювати до 2000 року. Договір був зарався сильно підкреслити бажання кращих відносин між обома країнами, заявляючи, що „ми є готові йти вперед у стосунках з Іраном так далеко як Іран піде у напрямі до нас“. Як відомо, у війні поміж Іраном та Іраком, СССР підтримував Ірак.

В Ізраїлі засуджений жид, який напав на адвоката І. Дем'янюка

Єрусалим. — Єрусалимський суд виніс вирок у справі Ізраїля Ієзекієлі, який у грудні минулого року хлопнув кислотою в лице ізраїльському адвокату Ієзекієлю Шефтелеві, оборонцеві Івана Дем'янюка.

У березні цього року 71-річний І. Ієзекієлі, який пройшов у роки Другої світової війни через нацистські табори смерті, був визнаний винним у нападі на І. Шефтеле. Максимальне покарання, передбачене законом за цією статтею — 25 років тюремного ув'язнення.

Суд у Єрусалимі засудив Ієзекієлі до трьох років ув'язнення, до яких додано два роки випробного терміну. Крім того він повинен заплатити 11,000 дол. компенсації потерпілому, в якого пошкоджене око.

Ієзекієлі напав на Йорана Шефтеле під час похорону іншого адвоката І. Дем'янюка, Дова Ейтана, який, згідно з жидівською версією, покінчив життя самогубством, вискочивши з вікна багатоповерхового будинку.

Під час суду над Дем'янюком, який тривав 14 місяців, І. Ієзекієлі майже весь час перебував у залі суду. Суд неодноразово викидав його зі залу за порушення порядку.

Згідно з повідомленням ізраїльського радіо, після оголошення присуду І. Ієзекієлі сказав, що він не жалює про свій поступок. Засуджений заявив, що внесе апеляцію. Одночасно він звернувся до суду з просябою відкласти виконання вироку, бо він збирається одружатися.

В АМЕРИЦІ

ЦЕ ВПЕРШЕ ВІДКОЛИ ЗСА і Советський Союз ведуть переговори про обмежене озброєння ракетами далекою засягу ця справа пішла на друге місце. Бо згідно зі заявами важливих чиновників Уряду президента Джорджа Буша, тепер на першому місці на женьєвських переговорах є справа зменшення військових сил на терені Європи, а вже згодом прийде й до справи ракет далекою засягу.

НОВООБРАННИЙ СПІКЕР Палати Репрезентантів Томас Фолі на політичному сніданку в Нью Йорку вперше натякнув на те, що провід цієї законодавчої установи готується до поновлення спірного питання в справі підвишок платні для членів Конгресу. У своїй промові він заявив, що Конгрес повинен підвищити платні федеральним суддям і державним урядовцям, що займають відповідальні становища. „В той чи інший спосіб нам таки прийдеся вирішувати цю проблему“. Т. Фолі також сказав і те, що цієї справи не будуть торкатися поки не отримають очікуваного в цій справі звіту, в котрому, як припускає багато членів Конгресу, буде рекомендація підвишок і для них в заміну за отримування гонорарів з промов чи інших функцій пов'язаних з їхніми становищами.

ДЕПАРТАМЕНТ ТРАНСПОРТАЦІЇ, щоби вдержати у своїх рядах кваліфікованих і відповідальних контролерів повітряного руху, які працюють в найбільш рухливих коридорах повітряного руху ЗСА, цього тижня почали виплачувати 20-відсоткові премії деяким контролерам в Чикаго, Нью Йорку, Лос Анджелесі і Оукленді. Секретар Департаменту транспорції Самуел Скіннер, на пресовій конференції заявив, що це є засіб, яким хочуть заохотити залишитись тих, що є, і спонукати нових працівників гомоситися на позиції контролерів руху, механіків чи інспекторів, бо відчуватися великий брак персоналу ще від того часу, як тодішній президент Роналд Реген у 1981 році звільнив з праці всіх страйкуючих контролерів повітряного руху. Однак провідники профспілки крайових регуляторів повітряного руху не є задоволені такою розв'язкою, бо твердять, що це створить подвійну систему платень.

КИТАЙСЬКОГО ДИСИДЕНТА Фанга Ліжура та його дружину Лі Шушен, які від часу студентських заворушень в Китаї перебувають в американській амбасаді в Пекіні, запрошено на викладачів до Каліфорнійського університету. Фанг Ліжура відомий астрофізик. Його дружину Лі Шушен по фаху також фізик, запрошені на викладачів департаментом фізики через Державний департамент і американського амбасадора в Пекіні Джеймса Лілі. Речник Каліфорнійського університету Рей Коллів сказав, що „можливості їхнього приїзду до нашого університету виглядають добре, якщо їм вдасться виїхати з Китаю“.

СВОБОДА SVOBODA

SVOBODA (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
 Sloboda (201) 434-0231 (JNA (201) 451-2200)
 Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-0140 (JNAW (202) 347-8631 (факс))

Subscription rates: \$40.00 per year, \$22.00 for 3 months, \$12.00 for 1 month. Single copies: \$1.00. For advertising rates, contact the publisher at the above address.
 Jersey City, N.J. 07303

Printed in the U.S.A. by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Сторінки, що не підписані авторами, не мають відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які не відповідають загальному характеру газети. Автор несе відповідальність за зміст своїх матеріалів. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень.

Jersey City, N.J. 07303

Передбачають голод у ССРСР

Кореспондент агентства Ассошіейтед Пресс Девра Суард повідомляє, що 16-го червня ц. р. на пресовій конференції з питань сільського господарства, депутат з'їзду економіст Володимир Тихонов заявив, що в СРСР голод може початися справжній голод, якщо найближчим часом не вжитися термінових заходів. Тихонов назвав чимало прикладів хронічної недостачі основних продуктів харчування і сказав, що найближчим часом стане, ще гірше, бо вичерпалася валютна резерва. Купувати стільки продуктів в інших країнах не буде змоги. На думку економіста, врятувати ситуацію може тільки негайна земельна реформа.

Тихонов підтримує інший економіст Олег Богомолов, який вважає, що будь-які реформи в СРСР повинні починатися з сільського господарства. Треба повернути народові землю. Ще один економіст, Леонід Абалкін, заявив, що термін „голод“, на його думку не зовсім підходить до ситуації, яка може скластися в країні в недалекому майбутньому. Однак він відмовився прокоментувати свою думку і висловити свою власну прогнозу.

Депутат Ю. Черниченко, коментатор совєтської телебачення з питань сільського господарства, такі ж самі прогнози висловлював на з'їзді народних депутатів. Він критикував делегатів за те, що вони слухали голосували за тих, кого пропихали партійні апаратчики, в результаті чого до Верховної Ради не обрано таких економістів як Абалкін, Богомолов, Шмєльов, Тихонов, Петраков, Попов. Не обрало історика Афанасєва, не обрано видатних юристів та видатних публіцистів. Черниченко сказав, що „випадковості тут нема“, бо неадекватно люди співають: „Не сама машина ходить, тракторист машину водить“.

З приводу економічної ситуації Черниченко сказав, що за чотири роки НЕП не лише нагодував, звав і одягнув всю країну, але продавши залишки зерна в інші країни. А в СРСР за чотири роки НЕП не лише нагодував, звав і одягнув всю країну, але продавши залишки зерна в інші країни. А в СРСР за чотири роки НЕП не лише нагодував, звав і одягнув всю країну, але продавши залишки зерна в інші країни.

„Сталінізм в сільському господарстві, — продовжує далі Черниченко, — це економічна вандалія. Вона не лише здатна торпедувати перебудову, але й робить це. План, який виконується за рахунок обміну своєї нафти на чужий хліб — це не план. Людям з'їзд здоровим глуздом неможливо пояснити економіку, яка випускає порівняно з 300 тракторів у п'ять разів більше, комбайнів у десять разів більше на душу населення, а зерна вдвічі менше. Черевиків втричі більше, ніж у 300, але краще б їх не виготовляли зовсім. Або скажімо, в СРСР виробляється цукру 31 кг на душу населення, а в 300 — 22 і зовсім немає черг, немає талонів“.

Черниченко відверто критикував совєтську бюрократичну систему за те, що існує, „об'єднання націй бюрократія принижує... Принижує буму нації“.

„Минулого року СРСР закупив зерна 21 мільйон тонн, коли країна виробляє пшениці вдвічі більше, ніж їй треба. Де погірка? Чого варті за таких умов совєтський госплан?“ — запитує Черниченко і називає таке господарювання антинаціональною практикою. Він розповів на з'їзді, що ніхто вже не вірить в колгоспи, але не хочуть дати волю землеробам... Якби це сталося, то вже давно „країна соціалізму перестала б бути міжнародним нахлібником“. На кінець своєї промови Черниченко палко закликав не відкладати вирішення проблем на потім, а вже тепер, негайно передати „владу радам“, щоб вони самі вирішували як економічні проблеми, так і проблеми національні.

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ СОВЄТСЬКЕ пресоє агентство, у четвер о 8 години 13 хвилин ранку за місцевим часом у Таджикистані стався землетрус, потужність якого визначалася за совєтськими сейсмологами 5 балів за прийнятою в СРСР 12-бальною шкалою. Судячи з повідомлень совєтської преси землетрус не приніс людських жертв і значної матеріальної шкоди.

НЕ ВИПРОБОВУЙТЕ НАРОДНОГО ТЕРПІННЯ!

(Відкритий лист В. Чорновола В. Щербинському)

Всім ж мільйонам жителів України, що кожен день Вашого господарювання в республіці за сьогоднішніх суспільних умов сприймають як пльовок усім нам в обличчя, як особисту образу, позбавши Вас, зітхнувши з полегкістю.

Як соратник Брежньєва й один з архітекторів застою Ви залишаєтесь ворогом номер один будь-якого суспільного поступу в Україні. Ви гальмуєте скільки спроможетесь навіть ті позитивні починання, на які, потрапивши у безвихідь, наважилася Москва. Важко навіть уявити в сьогоднішній керіваний Вами Україні появу таких, наприклад, законів, як прийнятий недавно у Латвії Закон про передачу селянам землі у довільне користування з дозволом найманої праці. Або — як уже діючі закони прибалтійських республік про статус їхніх корінних мов, кожну з яких визнано єдиною державною мовою і мовою міжнародного спілкування в республіці, а урядові та господарників переважують, встановивши чіткі терміни, оволодіння мовою і виділивши на це значні кошти.

Чи ж здатна навіть подумати про таке Ваша обурювальська команда? Цьогорічна виборча кампанія в Україні була перетворена під Вашим керівництвом на бойовий огляд сил реакції. Ви не зупинилися не тільки перед масовими передвиборчими і виборчими махінаціями та фабрикаціями, а й перед фізичним і „правовим“ терором. (Згадаймо погром спеціальними мирного передвиборного мітингу у Львові 12-го березня, десятих адміністративних засуджень у різних містах України за передвиборну агітацію, в тому числі й моссьогодніні ув'язнення).

Ви панічно боїтесь всякої організованої опозиції, навіть такої помірковано-ліберальної, як започаткований українськими письменниками Народний Рух України за перебудову. Ваша команда організувала плянтарне цькування Народного Руху України в монополізований партійно-організований інформативний масовий інформативний (Перед у цій антиукраїнській кампанії веде російськомовний орган Вашого ЦК — „Правда України“, що стала сьогодні в Україні головним рупором великодержавного націоналізму).

Шалену лютю викликає у Вас і Українська Гельсінкська Спілка. Називаючи екстремістами людей, які виклали свою програму національного порядку і пропагують її мирними конституційними засобами,

Роман С. Голіят

ЧОМУ ДУРАНТИ НЕ БАЧИВ ГОЛОДОМУ В УКРАЇНІ?

Duranti, Walter, „I Write as I Please“, New York Simon and Schuster, 1935, 348 cm.

Щоб запобігти катастрофічному економічному положенню країни, Ленін впровадив у життя т. зв. НЕП (Нову Економічну Політику), яка дозволяла на розвиток приватних підприємств. Аж тоді поправилося життя в Москві. В ресторанах можна було випити не тільки водку, але й французький коньяк, як такий віджила проституція і наркоманія. Люди, що в короткому часі доробилися, виткали через Ригу на Захід.

Коли в 1922 році в СРСР вперше з приводу неврожаю занотували випадки голодомору, то голодуючі на Поволжі негайно прийшла з допомогою американська допомогова акція Гувєра й інші. Дуранти провів на Поволжі три тижні, і згадує про випадки канібалізму. Люди масово вмирали, одні з голоду, інші з хвороб, що їх спричинив голод. Він дивується, що під час Першої світової війни, французі, щоб запобігти голодові, варили слимакову зупу, а росіяни на Поволжі не забули ані однієї ворони, які стадами кружляли над трупами, щоб з ворон робити зупу. Вивчивши російську мову, Дуранти мав нагоду особисто обсервувати тамашне життя.

Р. К.

„УКРАЇНЦІ У ВЕНЕСУЕЛІ“ — СПОГАДИ ПОСЕЛЕНЦІВ

Нещодавно наша мемуарна література збагатилася оригінальним і цінним набутком — споминами українських поселенців у Венесуелі. Споминами обіймають всі етапи еміграційного життя українців, що їх Венесуела прийняла на постійне перебування. Це вперше так всебічно описана доля і недоля, успіхи й невдачі поселенців, які в добрій вірі емігрували з Німеччини в далекі країни, щоб захити вікни свободним, трудящим, але спокійним життям.

Книжка „Українці у Венесуелі“ із призьубом на обкладинці, присвячена тисячоліттю Християнства в Україні — обіймає 310 сторінок, на яких є розмичений весь матеріал споминах поодиноких авторів, історичні й географічні довідки про Венесуелу, довідки із преси про громадське, церковне й політичне життя українців на новому місці поселення. Цей обширний матеріал зібрав, упорядкував і доповнив своїми власними споминами Осип Панчишин, якому треба завдячувати саму ідею появи цієї книжки. Його ініціатива, роздуми та окремих поїздкам з Чикаго до Венесуелі, щоб там на місці відслідкувати, організувати й придбати знімки, яких ми маємо понад 110 із многогранної діяльності поодиноких організацій, Православної і Католицької Церков, із приватного життя поодиноких людей і родин та про окремі особи, які зуміли своїми здібностями й талантом зайняти високі становища й посади в адміністрації, як теж і при війську.

Відкриваючи книжку, замість вступного слова ми бачимо загальну довідку пера О. Панчишина про те як венесуельський уряд погодився прийняти до себе лише 865 родин і 40 самітників — разом 3,400 осіб, і як їм прийшлося тяжко поборювати різні труднощі й небезпечні кліматичного й матеріального характеру, не маючи жодної підтримки чи опіки з боку державних чинників. І лише згодом, коли вже закріпили за собою господарські здобутки — приступили до широкої й жвавої церковної й громадської діяльності, закладаючи дві — католицьку й православну — парафії, різні громадські організації, товариства й установи включно із школами, садочками та організаціями молоді: Спілки Української Молоді і

права, зовсім не зазіхаючи при цьому на права найменшостей України, робите спробу кинути між нас зерно ненависті. Адже не секрет, що ваш партапарат, ведучи кампанію проти НРУ, УГС, інспірує створення в Україні шовіністичного інтерфронту. Адже в цьому особливо стараться Ваші ставленники в Донецькому та Одеському обкомі партії.

Ану заберіть свої нечисті руки від делікатної справи міжнародних взаємин — досить лиха наробили! Ми й без Вашої „керівної ролі“ зуміємо порозумітися із росіянами, жидими, угорцями, татарами, греками та іншими народностями на Україні, як нам далі жити в нашому спільному українському домі.

Мастодонтом застою, що вигулькнув із брежньєвських шарів, вважає Вас сьогодні вся 50-мільйонна Україна, без огляду на соціальний та національний статус її населення. Останні вибори засвідчили, що Вас відторгав навіть та земля, яку топтали Ви колись босими ногами і до якої хотіли підслеситися різними подачками з державної кешени. Як показують опити, Ваші землі голосували проти Вас майже поголовно. Тільки залишивши Вас єдиним у бою, а потім вважати до фальсифікувань, Дніпропетровські апаратчики поповнили Вами

(Закінчення на стор. 4)

паралічу, залишаючи тестамент, щоб після смерті його тіло спалили, а його майно дати на едукативний фонд. Але Політбюро вирішило мати забальзамованого ідола, якому поклоняються досьогодні.

Дуранти каже, що західному світові важко зрозуміти азіатську психіку росіян. Сталін не раз вітав японського кореспондента словами, що він є також азіатом, тоді, як Троцький і його співробітники пили не російську воду на Заході. Болшевики у своїх планах застосовували засаду, що ціль освячує засоби. Він доказує, що болшевикам вдалося колективізацію, тому що дев'ять десятих населення Росії були бідолахами, а одна-десята, — це багаті, промисловці й купці, і вони могли втратити весь свій дорібок, коли того захотіла царська адміністрація.

У квітні 1933 року Дуранти летів до Константинополя і „бачив нові політичні кадри при роботі з того часу він не сумнівався, що знайшлася розв'язка аграрної проблеми й що весняний збір засів буде успішним осягом“ (стор. 322). А в серпні, того ж року, під час його застрелення в Україні, в дорозі до Москви, він зауважив по селах порожні сільські будинки, без худоби й домашніх птиць. Люди тоді виглядали здорові й веселі, як він це собі уявляв. Вони оповідали йому про свої жалкі переживання минулих років, (тобто

(Закінчення на стор. 4)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Іван Кедри

Гімалаї у Гантері

Виставка образів Ярослава Вижицького у галерії Об'єднання Українських Мистців в Америці у Нью-Йорку в дні 2-го — 12-го квітня ц. р. мала рідкий у цій галерії матеріальний і моральний успіх. Вона проходила під гаслом „Гімалаї в Нью-Йорку“, бо 40 експонатів становили олійні образи, створені мистцем на основі його подорожі до Непалу і відлітлі на північ сторону Тибету. Порепані й засніжені гори, тамашні автохтони на тлі дикої природи, але й прегарні типи і сцени. Після закінчення виставки Вижицького не мав великого труду постягати зі стін нечисленні залишені картини. Але він мав удачу, що деякі ще невикористані шкідливі, а що відзначається рідкою у мистців робітністю і впертістю поруч із основною фаховою освітою і доволі глибоким досвідом зрілого майстра з власним стилем, який кількадесять образів тематикою Гімалаїв і покаже їх на новій виставці, цим разом в його власній галерії у Гантері, напроти мотелю „Ксеня“.

Відкриття цієї виставки відбудеться, як заповіло оголошення — 2-го липня ц. р. о год. 3-й по пол. Вижицький має більший сантимент до Гантері і цієї своєї галерії, як до будь-якого іншого міста і будь-якої величавшої чужої галерії.

На виставці у Гантері будуть разом 64 нові експонати — більшість „Гімалаїв“, але також красиви і квіти непов'язані з тим да-лемим краєм і його горами. Сантмент Вижицького до Гантері і його галерії проявлений у цій дбайливості, з якою готується виставка. Як у Нью-Йорку він зладив мистецький каталог-запрошення із своїм кольоровим автопортретом у високогірському одязі — так і тут буде мистецький різнобарвний каталог тибетської дивчини.

Гантер лежить у Кетскільських горах — вони наче немовля супроти дорослої людини — так Кетскіль супроти Гімалаїв. Тим яскравіше проявиться той контраст власній галерії Вижицького.

Гантер здобув собі вже славу як мистецький осередок кожного літа. Гурт поважних мистців має тут свої доми, дальший гурт шорочко приїздить і виставка Вижицького не єдина. Є індивідуальні, є й гуртові. Українське поселення у діаспорі може похвалитися, що з усіх ділянок культури на першому місці стоїть образотворче мистецтво. Треба творчих мистців шанувати.

Вертаючись до гантерської виставки Ярослава Вижицького — він знову снідає природу-людьми. Поруч із самітними засніженими горами є й люди, є святині, є зупинки у мандрівці, монастир, люди перед готелем — зразки тибетської архітектури. Вижицький не любить фотографії у мис-

(Закінчення на стор. 4)

Чи врятує Севастопольську реліквію?

Поблизу Севастополя 84 роки тому піднявся серед хвиль романтичний пам'ятник — граціозна колона з коринтською капітеллю, з бронзовим орлом на вершці, який тримає у дзьобі лавровий вінок, збираючи поклясти його на воду. Цей пам'ятник затоплений кораблем жителів Севастополя швидко поплив. Зображення його увійшло в герб Севастополя. Але море розмийло дно навіоло скелі, де стоїть пам'ятник, і вона тепер висить над ви-моїною завбільшки понад 20 кубічних метрів.

Члени недавно створеної кооперативи „Херсонес“, що вже здобули репутацію добрих фахівців у підводно-технічній праці, вирішили „залпомбувати“ вимайну. Уважно оглядаючи обеліск, кооператори виявили на північній стіні колони залишки зображення парусної шогли. Кілька фрагментів цього зображення знайшли вони й під водою, що свідчить, що пам'ятник поступово затоплює море, а бурі руйнують його образотворче оформлення. У

місцевих архівах не знайшли ніяких описів чи креслень, тому відновити малюнок буде важко.

У зв'язку з цим газета „Радянська Україна“ звернулася до читачів надіслати спогади, фотографії, або іншу інформацію про Пам'ятник затопленим кораблям. Все це могло б допомогти у відновленні чудової реліквії. А тим часом кооператори намагаються скріпити фундамент і заповнити вимойну під ним. Севастополь — місто українського республіканського підпорядкування в Криму, засноване 1783 року. З тих пір Севастополь був базою військово-морської флотії, знавав тривалої облоги об'єднаними англо-франко-турецькими військами у 1853-56 роках і був зруйнований, потім відбудований, а під час Другої світової війни знову зруйнований. Під час відбудови, реконструйовано чимало історичних споруд. З Севастополем пов'язані імена багатьох видатних культурних діячів України, в тому числі й Лесі Українки.

„На хвилях“. Про цю подію автор розповідає так: „Двоє тримало машину до писання, а інших двоє, прикріпивши себе до стін, тримали друкаря, щоб не полетів сторічка... Як не шалів океан, як не казався він, а українська наполегливість перемогла, журнал з'явився!“

Та інші автори як Григорій Махула, д-р Л. Стаховський, інж. М. Сердюк, В. Кушнір, О. Панчишин багато й обширно пишуть про життя-буття наших поселенців, їхню громадську, церковну й політичну активність, їхню наполегливу й постійну інформаційну й пропагандистську працю серед венесуельської громадськості, здобуваючи очевидні успіхи й розуміння. Це можна підтвердити таким наявним фактом як переміна назв вулиці у столиці Венесуелі Каракас на українські вулиці з назвою „Калле Україна“.

Спогади цих же авторів дають багаті інформації з історії Венесуелі, із визвольної боротьби проти єспанських окупантів, а також цікаву інформацію про участь у цій же визвольній боротьбі по стороні Венесуелі українці з Києва Михайла Скибіцького, який в ранзі сотника інженерії переймає керівництво венесуельським відділом інженерії, а опісля стає близьким приятелем генерала Паеса та його ад'ютантом.

Ще мусимо згадати й про інші розділи названої книжки, в яких описується і згадується про церковне життя і тут ми читаємо замітку статтю Іллі Лобура п. з. „Роля Церкви в житті українського народу“, про громадсько-культурні й політичні організації, про українську громаду у Валенсії, другому великому місті після столиці. Мусимо признати, що добре зробив упорядник книжки О. Панчишин, поміщуючи в окремому розділі всі дописи й статті про Венесуелу, як додаткову документацію і доповнення до споминах поодиноких авторів.

У кінцевих двох розділах треба з признанням відмітити, що упорядник не занедбав дати біографічні відомості про поодиноких замітних українців, які в культурному чи політичному житті української громади у Венесуелі, брали активну участь і цим причинилися до її всестороннього розвитку. Не менш похвальним є спомина присвячені цим, що відійшли залишаючи добру й вдячну пам'ять в українській громаді.

Список жертвовців на видання цієї книжки закриває

(Закінчення на стор. 4)

В поклони С. Петлюри

В новозбудованому храмі — катедрі української православної церкви св. Андрія Первозваного, яка знаходиться при 15100 Гемпшир авеню в Сівер Спрінг, Мериленд, в неділю, 24-го травня ц. р., після Святої Літургії настоятель церкви о. протоієрей Григорій Подгурський в супроводі хору та двох вітарних хлопців відслужив урочисту Панахиду за спокій душі визначного сина української нації св. п. Головного Отамана Симона Петлюри в 63-тій річницю його трагічної смерті.

Перед Панахидою о. Подгурський в своєму слові відмітив головні риси Симона Петлюри, як провідни-

ка новітньої Української Держави і його тверду поставу в боротьбі з ворогом за її самостійність і незалежність.

На Панахиді були присутні: українська пластова молодь, українські ветерани, які тримали стійку з своїми прапорами, представник від Державного Центру УНР і чисельне громадянство і гості.

Хор проспівав „Вічна пам'ять", а присутні схиливши голови і склонивши коліна віддали свою найбільшу пошану своєму провідникові, що своє життя віддав за волю України.

К. С.

Виставка творів Галини Кошарич

Проф. Михайло Калиновський відкриває виставку. Зліва мисткиня Галина Кошарич.

У Приміщенні Українсько-Канадського Архіву-Музею відбулася від 31-го березня до 22-го квітня виставка олійних мисткині Галини Кошарич, яка недавно прибула до Едмонтона з Квебеку.

Галина Кошарич ще молододі дівчиною вчилася рисунка в Зальцбурзі у Леонарда Перфецького. Вона виїхала з батьками до Венесуели, звідки після одруження переїхала з чоловіком Богданом Кошаричем до Монреалю, де студіювала в університеті Конкордії і закінчила мистецьку студію.

Виставку відкрив голова Українсько-Канадського Архіву-Музею, професор альбертського університету Михайло Калиновський. Він коротко подав біографію мисткині і дані про неї. Присутній на виставці проф. Дмитро Степовик, старший науковий співробітник Інституту мистецтва знавства ім. М. Рильського Академії Наук УРСР, подав аналіз виставлених картин. Він підкреслював гармонійний, яскравий кольорит картин, цікавий і незвичайний стиль та любов мисткині до наших народних традицій і культури. Також порівняв її творчість до праць деяких майстрів з України, які не боялися вживати теми нашого минулого.

Виставку відвідало багато людей і по більшості картини її модерно-фрагментного стилю були закуплені. Галина Кошарич підготувалася восени до виставки нових картин в Українському Музеї в Саскатуні.

Михайло Калиновський

Кінець святкування Тисячоліття в катедрі св. Володимира

Закінчення святкувань в катедрі св. Володимира в Нью Йорку з величавою присутністю Первоієрарха нашої Православної Церкви Блаженніший Митрополит Мстислав.

Митрополита в супроводі почути зустріли хлібом-сіллю голова парафіяльної ради Юрій Зеленський, а голова сестрицтва Марія Коник вручила Владиці букет троянд.

При вході до храму Митрополита зустрічали духовенство: протопресвітер В. Базилевський, митрофорний протоієрей П. Готрович, отці К. Калиновський, П. Сагайдачний, протоієреї В. Поліщук, диякони А. Кулик, Т. Удод.

У своєму привітальному слові настоятель катедрі отець Володимир Базилевський, зокрема, сказав: „Блаженніший Владико Митрополите! Маю велику духовну радість вітати Вас — Первоієрарха Української Православної Церкви в ЗСА і в дияспорі — на порозі катедрі святого князя Володимира, предстоятелем якої Ваше Блаженство були протягом двадцяти років, і приношу Вам синівську подяку за те, що зводили завітали до нас, щоб очолити Божественну Літургію та Молебень у цей урочистий день закінчення святкування Тисячоліття Хрищення Русі-України та початкування наступного тисячоліття".

На урочистості митрополит відправив в катедрі св. Володимира, крім переліченого православного духовенства, був присутній в облаченні отець Богдан Дон Лукій — парох української католицької церкви святого Івана Хрестителя в Ньюарку.

Особливою урочистості відправив надав чин рукоположення ієродиякона Єремії в сан ієромонаха. Ієродиякон Єремія (у світі Єлисей Ференц з Бразилії) закінчив духовну семінарію святої Софії в Баванд Бруку, прийняв монашество з ім'ям Єремія і недавно був рукоположений у сан ієродиякона.

Перед відпуском Митрополит виголосив своє надихнене слово, тісно пов'язане з історією Хрищення Русі-України, та дав апостольську науку для нашої діяльності на майбутнє, при вітві і благословив на важливий пастирський шлях нововисвяченого ієромонаха Єремію.

Після відпусту відправлено молебне моління за Божі ласки і щедроті, отримані протягом минулого тисячоліття, та благання Божого благословення на нове тисячоліття. У відправі Молебня взяв участь о. Богдан Дон Лукій.

Коли храмова зала, оздоблена образами відомих мистців, з численними столами із запаленими свічками і свіжкими квітами, була заповнена до останнього місця, зайшов Митрополит у супроводі духовенства і членів парафіяльної управи. В цей час присутні піднялися з місць. Коли духовенство засіло за почесний стіл, митрополит поблагословив страву. Після цього о. Володимир представив поіменно священослужителів, які брали участь у Богослужбі. При-

Під час Богослуження у катедрі св. Володимира (зліва): іподиякон І. Фатенко, ієромонах Єремія (Ференц), протопр. В. Базилевський, протоієреї В. Поліщук, диякон Т. Удод.

Івасик Шендіук і Роксанка Кобзар вручають Владиці Митрополитові Мстиславу подарунок — мистецьку тарілку, виготовлену на честь ювілею Тисячоліття Хрищення в Україні. На стіні — нерукотворний образ Господній роботи мистця М. Голодника.

сутні тепло вітали нововисвяченого ієромонаха Єремію, нового воїна Христової Церкви. Митрополит відзначив, що ієромонах Єремія є душепастирем з покликання, про що свідчать його успіхи в науці, лагідний, спокійний характер, особливе уміння поводитися з людьми. Вітали і обдаровували отця Єремію голова Об'єднання Сестрицтв Валентина Кузьмич, голова парафіяльної управи інж. Ю. Зеленський та інші.

Отець В. Базилевський привітав і представив присутніх представників наших установ і організацій: голову НТШ д-ра Ярослава Падюха, голову дирекції православної кредитивної Всеволода Саленка з дружиною, представника кредитивки „Самопоміч" д-ра Івана Серапта, голову українських православних сестрицтв Валентину Кузьмич, першого заступника Україн-

ської Православної Ліги Стефанію Дуткевич, директора музею в Баванд Бруку Ірину Цегельську, представниці управи ОБВУА (комбатантів) Євросину Дітелі і Миколу Турецького, командира Буковинського куреня полковника Петра Войновського.

Після трапези відбувся концерт пісні і музики. В ньому взяли участь сопрано Святослава Карачай, баритон Микола Голодник, аккомпаніатор Михайло Лев, піаніст Іван Заяць. Коронаю концерту був виступ бандуриста з Австралії Віктора Мішалова. Він зачарував своєю грою: його пісня про голод, про нищення селянства і терор над українським народом викликала слози в багатьох присутніх. Величавим Архирейським Богослуженням, гостинною братською трапезою та вдалим концертом закінчила наша Божя

громада святкування 1000-ліття Хрищення в Україні та з молитвою і в душевній радості розпочала друге 1000-ліття.

Ю. В. Лотош

В Нью Йорку виступили солісти з України

Належить погратувати Клубові круглого стола Відділу Української Координаційної Ради (УК-Ради) за те, що відважилася скористатися з „гласності" і „перебудови" на Україні і запросила з концертом солістів з України. І це справді був винятково-унікальний концерт, що відбувся у п'ятницю, 9-го червня ц. р. в Українському Народному Домі у Нью Йорку. Це був перший виступ відомого тріо з України, які чудово виконали низку українських народних та естрадних пісень. Як підкреслює Станіслав Ю. Лазебник, представляючи виконавців, вони як одиниця тріо в Україні не виступали, бо працюють в різних місцях.

Лідія Михайленко (альт) — солістка Київської філармонії. Скаля її голосу особлива — від альта до сопрано. В Україні вона відома, як талановитий виконавець українських народних і сучасних пісень, грала на фортепіані й на інших музичних інструментах. Виступала з концертами в Україні, а також Канаді, Східній Європі, Азії й Африці. Соліст Львівської опери Ігор Кушплер (баритон) виконує класичні музичні твори, українські народні й модерні пісні, а також має свої композиції. Виступав з концертами в Україні, на етнічному фестивалі в ЗСА і у всіх тих місцях, що і Лідія Михайленко. Соліст Львівської філармонії, соліст вокально-інструментального ансамблю „Ватра" Маріян Шуневич (тенор) виступав з концертами в різних місцях в Україні, на етнічному фестивалі в ЗСА та у тих місцях, що і Лідія Михайленко. Вечір відкрив і привітав названих солістів та Станіслава Лазебника Євген Стахів, який також підкреслює, що це історична подія у розвитку української діаспори, що українські солісти з України виступають на форумі української національної громади. При цьому пропонує С. Лазебника керувати програмою. С. Лазебник спершу представив себе, як українського журналіста і члена Товариства „Україна", а після цього представив виконавців. При сутні оплесками привітали гостей з України.

Тріо розпочало концерт „Заповітом" Т. Шевченка, який прозвучав мелодійно та відмінно, як ми звикли сприймати. Другою точкою була пісня „Думи мої, думи мої..." Далі виконали класичні твори італійських, німецьких й українських композиторів. До речі, твори чужинських композиторів виконували на мовах оригіналу. Солісти як окремими, так і спільними виконаннями виявили свої непересічні голоси й музичні спроможності.

У другій частині вони виконали низку українських народних і сучасних пісень, виступаючи у народних строях, що гармонізувало з виконуваними творами. Лідія Михайленко у своєму сольовому виступі при власному акомпанюванні виконала низку народних і жартівливих пісень, а між ними одну пісню безсмертного Володимира Івасюка і пісню, присвячену йому.

Присмерно вражало, що виконавці не тільки добре володіють голосовими даними, але й цікава програма складалася не з „оклепаних", а нових або у новому музичному осмисленні пісень. Вони також виявили свої музично-інструментальні вміння: всі вони грають на музичних інструментах і самі собі акомпанюють. Авдиторія їх мило і з захопленням сприймала, відгукуючись ширими оплесками на виконання. Остання пісня „Світлиця" була справді присмерно несподіванкою і вершиною концерту. Пісня насичена глибокою історично-українською субстанцією. Після останньої точки трудно було виконавцям попрощатися з аудиторією.

Після надзвичайного концерту, який під мистецьким оглядом пройшов успішно, у ресторані Українського Народного Дому відбулася спільна вечеря з гостями з України, яка продовжувалася за дружніми розмовами до пізньої ночі. Тріо з України своїм виступом заслуговує на увагу і признание за чудове виконання та гідне і на висоті ширення української пісні.

На запрошення всіх тих, які не змогли побувати на цьому концерті, гості побігли ще раз виступити у Народному Домі в Нью Йорку у вівторок, 27-го червня о 7-й вечора. Тож до милої зустрічі!

М.Г.

Ділимося болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Українською Громадою, що 16-го червня 1989 р. трагічно загинув в летунській катастрофі в Африці наш Найдорожчий СИН і БРАТ

бл. п. U.S. Coast Guard Lt.

Андрій Микола Чаповський

нар. 8-го жовтня 1961 р.

ПАНАХИДА відбудеться в понеділок, 26-го червня 1989 р. о 7-й год. веч. у похоронному заведенні Graham-McCune, 80 Mountain Blvd, South Mountain, Pa. ПОХОРОН у вівторок, 27-го червня 1989 р. о год. 10.30 рано на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Баванд Бруку, Н. Дж.

З невимовним жалем:

мати — АЛЬБІНА
брат — ЮРІЙ і Родина

У невимовному болю повідомляємо Рідню, Друзів і Знайомих, що 16-го червня 1989 р. в Іст Гейвен, Конн. відійшов у Вічність на удар серця —

МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ТЕСТЬ

бл. п.

Еміль (Іскра) Висовський

УЧАСНИК РЕЙДУ УПА,

уроджений 27-го серпня 1927 р. у Малахові, Горлицького повіту.

ПАНАХИДА відбудеться в неділю, 17-го червня 1989 р. в похоронному заведенні Маркешча.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в понеділок, 18-го червня 1989 р. в церкві св. Михайла в Нью Гейвені, Конн. ТІПО ПОХОВАНО на East Lawn цвинтарі в East Haven, Conn.

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
доньки: ГАЛІНА СИДОРЯК з мужем ІГОРЕМ
АННА ВИСОВСКА
ХРИСТІЯ ВИСОВСКА
брат — ІВАН з родиною в Україні
святи — ТАМАРА і ЯРОСЛАВ СИДОРЯКИ

В „Свободі" ч. 106 з четверга, 8-го червня 1989 р. я зробив помилку в оголошенні в 40-й день смерті бл. п. АННІ ТИМКІВ. Має бути: В завіщенню на місцеву церкву в М'ямі Покійна залишила 1000.00 дол., а не 40.000 дол. За помилку дуже перепрошую.

І. Ю. ТИМКІВ

ЛІТНІЙ СЕМІНАР УВАН

21-25 серпня 1989 р.

Гантер, Нью Йорк
Пансіон Карпатія

Д-р Григорій Сивокін, старший науковий співробітник інституту літератури АН УССР — „Українська література в добу перебудови".

Проф. Валеріян Ревуцький, америтус відділу літератури університету Бритійської Колумбії — „Теми з історії українського театру".

Зголошення і дальша інформація:

DR. O. TRETIAK

2227 Green St., Philadelphia, Pa. 19130

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У „Свободі" з 7-го червня ц.р., в редакційній статті помилково сказано, що голова ЧеКа Берія загинув за часів Сталіна. Насправді Берія був розстріляний після смерті Сталіна у боротьбі, яка розгорілася, за владу в Кремлі. У статті Андрія Бука в числі з 10-го червня ц.р., на сторінці третій, друга колонка, третій рядок має бути „90 відс." У редакційній статті в числі з 20-го червня ц.р. початок другого параграфу слід читати: „Президент Буш делікатно й обережно навагувався масакури мирних демонстрантів..." — Ред.

Іван Кедрин

ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ

СПОМИНИ та КОМЕНТАРІ

Ціна \$21.25 з пересилкою
Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% штатного податку

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 9-го травня 1989 р., на 92-му році життя упокоїлася у Бозі наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

Меланія Білінська

народжена у Винниках коло Львова, Україна.

ПАНАХИДУ відправлено дня 12-го травня в похоронному заведенні Гайнс-Річардс в Сівер Спрінг, Мд., а після похоронних відправ, що відбулися в п'ятницю, 12-го травня 1989 р. в українській католицькій церкві св. Родини у Вашингтоні, Д. К., Тілінні Останки Покійної поховано на Mt. Olivet цвинтарі у Вашингтоні, Д. К.

В глибокому смутку

РОДИНА

Родина складає щиро подяку Всім, що взяли участь в Панахиді та в похоронних відправах.

